

HET CHAGRIJN VAN BELGIË

TEKST: PATRICK BEIJERSBERGEN

Na twee buitengewone aandeelhoudersvergaderingen zijn beleggers in Fortis er niet op vooruitgegaan. De onzekerheid is toegenomen.

Het verschil tussen de vergaderingen van 11 februari in Brussel en 13 februari in Utrecht had niet groter kunnen zijn. De door vijfduizend mensen bezochte vergadering in de Expo in Brussel begon met opstootjes en gejoel en deed wat sfeer betreft niet onder voor een voetbalwedstrijd. Geen kampioenswedstrijd natuurlijk, eerder een degradatieduel tussen twee wanhopige ploegen. De emoties waren hoofdzakelijk negatief: de sprekers gingen uitvoerig in op de fouten die gemaakt zijn, de gemiste kansen en de slechte vooruitzichten. Maar zij kregen applaus. Pleidooien voor de voorgestelde transacties werden met boegeroep ontvangen. Inhoudelijke vragen waren er nauwelijks en als ze gesteld werden, was het antwoord onbevredigend of onvolledig.

Na het chagrijn van België was de vergadering in Utrecht twee dagen later opvallend gemoedelijk. In het Beatrix Theater gaven een paar honderd aandeelhouders plaatsvervangend voorzitter Jan-Michiel Hessels zelfs een staande ovatie omdat hij de vergaderingen zo goed en geduldig leidde. De Vlaamse beleggersactivist Erik Geenen, in Brussel met een daverend applaus ondersteund, ging in Utrecht te lang door over de 295 miljoen euro verliesgevende valuta-transactie waarvoor hij ceo Karel de Boeck verantwoordelijk stelt. Hij kreeg de zaal tegen zich en stapte mopperend op.

DUALE STRUCTUUR

Er was al heel wat in te brengen tegen een duale ondernemingsstructuur met onder andere twee aandeelhoudersvergaderingen, maar na deze vergaderingen is er een 'textbook example' van de praktische nadelen. Op beide vergaderingen werd dan ook

gevraagd de duale structuur zo snel mogelijk op te heffen nu Fortis een groot deel van zijn activiteiten kwijt is. Hessels bevestigde dat dit inderdaad een logische stap is. Het had eerder gemogen. Hopelijk volgen Unilever en Reed Elsevier de gang van zaken bij Fortis ook.

HET AFKEUREN VAN DE TRANSACTIES WAS BEPAALD NIET UNANIEM

De huidige situatie bij Fortis is zo complex geworden dat zelfs de bestuurders op de eenvoudigste vragen geen antwoord meer hebben. Bijvoorbeeld op de vraag uit de zaal in Utrecht van wie Fortis Luxemburg nu eigenlijk is. Pas na fluisterende ruggespraak met ondersteunend personeel konden zij melden dat dit onderdeel momenteel voor de helft in handen is van Fortis Bank, voor een derde van Luxemburg en voor 17 procent van BNP Paribas.

DRIEWERF NEE

Maar het ging er in de vergaderingen om dat aandeelhouders zich konden uitspreken over de verkoop van bedrijfsonderdelen aan de Nederlandse en Belgische overheden en BNP Paribas. Dat had het Brusselse Hof van Beroep namelijk bevolen op 12 december 2008. En zo geschiedde.

Fortis had zijn best gedaan om de overeenkomst op het laatste moment zo te ver-

beteren dat aandeelhouders ermee zouden instemmen. Daarmee hadden de aandeelhouders al een overwinning op zak. Het mocht echter niet baten: reeds in Brussel werden de transacties met een luidkeels 'nee, nee, nee' weggestemd. Het nee-kamp was nadrukkelijk aanwezig, maar het besluit om de transacties af te keuren was bepaald niet unaniem.

Van de aanwezige 20,32 procent van het aandelenkapitaal stemde 57,01 procent tegen de verkoop van Fortis Nederland en ABN Amro aan de Nederlandse staat. Deze transacties zijn echter inmiddels gesloten en kunnen alleen ontbonden worden als beide partijen dat overeenkomen of na een juridische bodemprocedure. Verschillende partijen zullen op dat laatste aansturen.

De transacties met de Belgische staat werden ook verworpen. Ditmaal slechts met een meerderheid van 50,26 procent. Hierdoor hoefde er niet meer gestemd te worden over de verbeterde transactie met de Belgische staat en BNP Paribas, waarbij onder meer 90 procent van Fortis Verzekeringen België in handen van Fortis Holding zou komen en de blootstelling aan de portefeuille van gestructureerde producten (de SPV) aanzienlijk verminderd was.

De VEB stemde ook tegen de transactie met Nederland omdat er voor het verzekeringsbedrijf te weinig is betaald en er zeker een andere oplossing mogelijk was. De VEB was echter een voorstander van de verbeterde overeenkomst met België en BNP Paribas omdat deze een redelijk toekomstperspectief bood en waarschijnlijk dicht in buurt van het hoogst haalbare zat.

De situatie die nu is ontstaan na de driedubbele nee-stem is uitermate onzeker. De aandelenmarkten zijn aanzienlijk ver-